

úvodník

ČAS MÁ PLNÉ KAPSY PŘEKVAPENÍ ANEB JAK MI TO UTEKLO...

Milé kolegyně a milí kolegové, dovoluji si využít této příležitosti a ještě jednou Vám poděkovat za projevenou důvěru ve volbách v roce 2013. Šest let uplynulo jako voda a mně nezbyvá než bilancovat svou práci ve společnosti a upřímně poděkovat všem těm, kteří mi byli nablízku, pomáhali mi a vůbec byli ochotni obětovat svůj čas našemu společnému úsilí. Během této doby jsem pochopil mnohé, naučil se pokoře k úřednickým procesům a jako entuziastický „kluk z fakultky“ jsem se musel vyrovnat s realitou všední psychiatrické péče v České republice. Poté, co jsem si osvojil ministerské procesy, zvládl bezmoc a ponížení z toho, že nic nejde snadno a někdy to nejde vůbec, jsem si mnohokrát uvědomil, v jaké roli byli mí předchůdci. Neprožíval jsem tolik intenzivně snahy, které probíhaly mnoho let předtím, ale rozumím frustraci, která přicházela se snahou cokoli změnit bez jakékoli odezvy. Ale jen díky jejich činnosti jsme mohli využít otevřené okno příležitosti i tím, že jsme investovali naspořené finanční prostředky společnosti do tvorby projektové dokumentace psychiatrické reformy, podle které se nyní vše odvíjí. Pochopil jsem, jak jednoduché je kritizovat, a jak složité je udávat směr, generovat myšlenky, organizovat a vůbec vytvářet jakoukoliv aktivitu včetně pořádání konferencí, které jsou vlastně jediným zdrojem financí společnosti. Opakovaně jsem si ověřil, jak dlouhá cesta je od nápadu k realizaci.

Nechci si jen stěžovat, že to „bylo moc práce“, neboť ta práce mě bavila a baví, vidím stále její smysl, a ač myšlenka změny systému psychiatrické péče není má, plně se s ní ztotožňuji a jsem rád, že mohu „být u toho“.

Možná naivně, ale dnes jsem již plně přesvědčen, že jsme celou reformu uvedli do života a realizovali jsme již mnoho projektů, které jsou součástí celé mozaiky. Snad jsme již část kolegů přesvědčili, že má smysl se do procesu změn zapojit, zvednout hlavu od rutinní práce a běžných povinností. Ubývá těch, kteří změnu nechťejí. Ruku na srdce, jsme tak pyšní, že si opravdu myslíme, že psychiatrii nelze dělat lépe, opravdu si myslíme, že naši klienti jsou 100% spokojeni, že jim nemůžeme nabídnout systém uživatelsky přátelštější, propracovanější, účinnější a obecně vhodnější a lépe zapadající péči do stavu společnosti ve 21. století? Opravdu bychom sami sebe nebo naše nejbližší léčili v jakémkoliv psychiatrickém zařízení v republice? Opravdu tomu věříme? Opravdu nejsme schopni přijmout kritiku nebo podněty? Možná období beze změn trvalo příliš dlouho a určitě bylo opomíjeno vzdělávání v oblasti řízení zdravotní péče v našem segmentu. Možná... někdy mě však přepadá svíravý pocit, že v určitých etapách reformy jsme si největším nepřítelem my sami. Překročili jsme práh, práh změn, které na papíře vypadají jednoduše, ale jejich realizace dotýkající se postupně naší komfortní zóny nás „bolí“ a máme strach z neznáma. Prosím, překonejme sami sebe, dříve, než se pustíme do kritiky, se seznamujme důkladně s plánem a časovým harmonogramem celé reformy. Věnujme co nejvíce úsilí tomu, abychom vše promysleli, prodiskutovali, konzultovali s vizi nabídky moderní a kvalitní péče pro pacienty a vyrovnali se tak progresivním oborům medicíny, které se nám díky supermoderním diagnostickým a léčebným trendům rychle vzdalují, ale na druhou stranu nás potřebují, ale i tak o svou potřebnost v moderní medicíně musíme zabojovat. Vzhledem k prevalenci duševních onemocnění v populaci se musíme zbavit obav ze spolupráce s dalšími segmenty lékařské péče, především praktickými lékaři, kteří již dnes diagnostikují a léčí nekomplikované úzkostné nebo depresivní poruchy.

V současnosti bylo zahájeno připomínkové řízení Národního akčního plánu pro duševní zdraví, který prošel zahraniční oponenturou a rozprostírá problematiku odpovědnosti za duševní zdraví mezi všechny dotčené vládní resorty, a to především Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo pro místní rozvoj.

Podařilo se také iniciovat a byl schválen vznik Rady vlády pro duševní zdraví a tématem duševního stavu naší země se bude zabývat celá vláda, parlament a senát.

Závěrečné poděkování patří všem, kdo podporovali jednotlivé kroky reformy, nebo jim alespoň nebránili, a především těm, kdo reformě psychiatrické péče věnovali převážnou část svého času, a dokonce v některých případech i vsadili všanc celou svou kariéru.

Věřím, že Pavel Mohr bude dále pokračovat v započatém úsilí, a jsem moc rád, že budoucí předsedkyní společnosti je žena s velkým srdcem Simona Papežová, která nejen prosazuje a hájí naši práci v rámci úhradových kódů a vyhlášek, velmi aktivně pracuje na Ministerstvu zdravotnictví, ale i prakticky realizuje kroky reformy a buduje kvalitní ambulantní péči pro své pacienty.

Přeji nám všem hodně zdraví a úspěchů v každodenní práci.

Martin Anders
Martin.Anders@vfn.cz